



Arrest

nr. 207 072 van 23 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kukës (district Kukës, Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. In 1997 verhuisde u met uw familie naar Tirana. In juni 2010 begon u een relatie met I.G., een jongedame uit Kamëz. Zij vertelde over jullie relatie aan haar moeder die haar echtgenoot hiervan op de hoogte bracht. Daarop beval hij zijn zoon Ga., de broer van I.G., om uw partner te volgen. In juli 2010 zaten u en I.G. in een café in een buitenwijk van Tirana. Ga., de broer van I.G., kwam voorbijrijden, merkte jullie op, zette zijn wagen aan de kant en snelde het café binnen. Hij schold u uit en riep dat hij u zou vermoorden. De eigenaar en de medewerkers van het café kwamen tussenbeide en

nog voor Ga. tot bij u kon komen, werd hij al de deur gewezen. U maakte van het tumult gebruik om via een uitgang het pand te verlaten en haastte zich huiswaarts. U deed geen aangifte van dit incident, omdat u niet meteen aan het ergste dacht. Twee à drie dagen lang zette u uw gewone leven verder totdat I.G. u opbelde en zei dat haar broer bij een politieagent tegen betaling uw gegevens verkregen had. Ga. wist dus waar u verbleef en uw partner zei dan ook dat u voorzichtig moest zijn. U vertrok uit vrees om vermoord te worden diezelfde dag nog naar een oom die in Kukës woont. Hier verbleef u een maand totdat u besloot om Albanië te ontvluchten. U verliet Albanië in september of oktober 2010 op illegale wijze door u te verbergen in de laadruimte van een vrachtwagen. U kwam enkele dagen later aan in België. Uw vader regelde na uw vertrek uit Albanië een gesprek met Ga.. Ze ontmoetten elkaar in een café in Kukës. Ga. stelde dat u zijn familie had onteerd. Hij had enkel met u een probleem, uw familie daarentegen moest zich geen zorgen maken. Enkele maanden later merkte uw vader op dat Ga. zich met een wagen met een buitenlands kenteken ophield in de wijk waarin uw vader woont. Hij bracht u hiervan op de hoogte. Ga. bleef dit doen, maar op geen enkel ogenblik was er sprake van contact tussen hem en uw familie. Uzelf verbleef intussen op illegale wijze in België. U woonde op verschillende plaatsen en werkte in het zwart. In maart 2018 liet uw vader nogmaals weten dat hij Ga. had gezien in de wijk waarin hij woonde. Op 18 april 2018 werd in Oudergem bij een controle vastgesteld dat u zich alhier zonder geldige verblijfstitel bevond. U werd meegenomen en overgebracht naar een gesloten centrum, alwaar u op 24 april 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaarde dat u vreesde bij een eventuele terugkeer naar Albanië vermoord te worden door de familie van uw ex-partner I.G.. Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd op 5 juni 2018 kennelijk ongegrond verklaard. U diende tegen deze beslissing geen beroep in. Dienst Vreemdelingenzaken zette vervolgens de nodige stappen om u te repatriëren. Op 6 juli 2018, drie dagen voor uw geplande repatriëring, diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde hierbij dat u vreesde te worden vermoord door Ga.G.omwille van uw relatie met I.G., en dat de politie uw informatie zou hebben verkocht. U legde geen documenten neer, maar verklaarde te beschikken over youtube-video's die de onveiligheid in uw land aantonen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt, waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name dat u zou geviséerd worden door Ga. G., de broer van I.G. (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 1, 2), dient erop te worden dat het CGVS als kennelijk ongegrond heeft beoordeeld. Er werd toen immers vastgesteld dat het laattijdige karakter van uw verzoek en enkele tegenstrijdigheden afbreuk deden aan de ernst van uw verzoek en aan uw geloofwaardigheid. Bovendien had u niet aangetoond dat u voor eventuele problemen in Albanië geen beroep zou kunnen doen op de aanwezige autoriteiten. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in

onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. U verwijst immers louter opnieuw naar de problemen met Ga. G.. Wat betreft de video's waarover u verklaarde te beschikken, kan worden opgemerkt dat deze blijkens uw verklaringen verwijzen naar de algemene situatie in Albanië en niet naar uw persoonlijke situatie (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 3). Overigens legde u in het kader van uw eerste verzoek reeds dergelijke video's neer.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 17 juli 2018 een schending aan van "artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980; Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Hij stelt dat de "verwerende partij zowel nu als in de vorige asielaanvragen geen geloof [hechhte] aan de herkomst en de nationaliteit van de verzoekende partij" en dat hij "een geboorteakte" neerlegt "die haar nationaliteit en geboorteplaats bevestigt".

Aldus verzoeker heeft hij "er alles aan gedaan om te bewijzen dat haar probleem in Albanië wel degelijk reëel is en dat er geen bescherming door de politie mogelijk is" en hij verwijst naar "de links waarvan sprake in de bestreden beslissing".

Verzoeker meent dat "het niet [is] omdat de verzoekende partij uit Albanië afkomstig is, dat de verwerende partij ontslagen zou zijn van elke medewerkingsplicht", waarvoor hij citeert uit rechtspraak van de Raad van 9 maart 2018, temeer "aangezien de verwerende partij reeds tijdens de vorige asielaanvraag de waarachtigheid van de problemen van de verzoekende partij niet uitsloot".

Hij klaagt aan dat het administratief dossier "geen enkele info over de beschermingsmogelijkheden in Albanië" bevat, hoewel de "verwerende partij normaliter het probleem van bloedwraak in Albanië" erkent en "ook andere bronnen" dit bevestigen. Hij verwijst dienaangaande naar een artikel van Het Laatste Nieuws en een artikel van de Volkskrant en hij benadrukt dat hij afkomstig is van Noord-Albanië "waar eerwraak volgens de verwerende partij nog zeer vaak voorkomt".

Volgens verzoeker schendt de bestreden beslissing "dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker "de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen".

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een artikel van Het Laatste Nieuws en een artikel van de Volkskrant.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Het huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), genomen op 12 juli 2018 in toepassing van 57/6/1, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.3. De Raad stelt vooreerst vast dat de verklaringen van verzoeker - aangaande zijn vrees voor Ga.G., de broer van zijn vriendin I.G. (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 1.1, 2.3, 2.4, 2.5, 2.7) - een herhaling zijn van de asielmotieven zoals aangebracht bij zijn vorige verzoek om internationale bescherming.

2.3.4. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd op 5 juni 2018 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing van verzoek kennelijk ongegrond genomen. De commissaris-generaal was van oordeel dat verzoeker geen substantiële redenen had opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, gezien (i) zijn laattijdige asielaanvraag; (ii) zijn tegenstrijdige verklaringen over het incident in een café in Tirana en over de datum en plaats van zijn vertrek; (iii) hij niet aannemelijk maakte dat hij voor de door hem aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie hij nooit enig probleem had gekend (persoonlijk onderhoud, p. 5).

2.3.5. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in bij de Raad. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

2.3.6. Artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”.*

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de elementen aangebracht in onderhavige, tweede volgend verzoek geen afbreuk doen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van verzoekers eerdere verzoek om internationale bescherming, waarin als volgt werd geoordeeld:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds in september of oktober 2010 in België aankwam en dat u pas nadat u naar een gesloten centrum werd overgebracht op 24 april 2018, i.e. meer dan zeven jaar na uw aankomst in België, verzocht om internationale bescherming. Uw verklaring dat u na uw aankomst in België geen verzoek om internationale bescherming durfde in te dienen omdat u gehoord had dat vele personen onder dwang gerepatriëerd werden naar Albanië (CGVS, p. 6 en 16), rechtvaardigt uw laattijdig verzoek niet. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of

ernstige schade in zijn land van herkomst kan immers in alle redelijkheid worden verwacht dat hij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw houding is dan ook geenszins in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hiermee zet u de ernst van uw verzoek om internationale bescherming fundamenteel op de helling.

Daarnaast is er een ernstige tegenstrijdigheid op te merken tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het incident in een café in Tirana eind september 2010 plaatsvond en dat u na dit incident niet meer buiten durfde te komen en uw vertrek regelde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). U stelde in september 2010, i.e. vrijwel onmiddellijk na het incident met de broer van uw toenmalige partner, vertrokken te zijn vanuit Tirana naar België (Verklaring DVZ, vraag 31). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u echter dat het incident plaatsvond eind juli 2010, i.e. enkele maanden voor uw vertrek uit Albanië in september of oktober 2010, dat u sindsdien in eerste instantie normaal uw leven probeerde verder te zetten – u bleef gewoon rondhangen in uw wijk –, en dat u nadien nog een maand bij uw oom in Kukës verbleef alvorens vanuit Kukës naar België – u verklaarde uitdrukkelijk niet meer naar Tirana te zijn teruggekeerd – te vluchten (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met deze verschillende chronologie zei u dat u in september 2010 bent vertrokken, dat het conflict toen niet plaatsvond en dat het misschien verkeerd werd genoteerd (CGVS, p. 18). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten kan echter niet als een afdoende uitleg worden beschouwd. Bovendien heeft u uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat ze u nogmaals werden voorgelezen, voor akkoord ondertekend. Ook aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf u aan geen opmerkingen te hebben over uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 3). Deze tegenstrijdigheid doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Hoe dan ook dient er, in zoverre er nog geloof gehecht kan worden aan uw problemen met de broer van uw ex-geliefde, te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie u overigens nooit enig probleem heeft gekend (CGVS, p. 5).

Van het incident in juli 2010 waarbij de broer van I.G. u bedreigde in een café in Tirana bent u namelijk nooit aangifte gaan doen. Uw initiële rechtvaardiging, met name dat het zinloos is om klacht in te dienen tegen een persoon die een agent heeft omgekocht – u verklaarde vernomen te hebben dat I.G.'s broer via een corrupte agent uw gegevens zou hebben verkregen –, overtuigt niet. Dat één agent corrupt zou zijn en aan I.G.'s broer uw gegevens zou gegeven hebben, betekent immers niet dat het hele Albanese politiekorps corrupt is. Bovendien vernam u pas een aantal dagen na uw aanvaring met haar broer dat hij uw gegevens via corruptie had verkregen (CGVS, p. 12 en 13), waardoor uw rechtvaardiging dat u door de corruptie van één individuele agent geen klacht heeft ingediend overtuigingskracht mist. Hiermee geconfronteerd, stelde u dan weer dat u geen klacht had ingediend, omdat u niet had gedacht dat het zo erg zou worden (CGVS, p. 13). Deze uitleg rechtvaardigt uw nalaten evenmin. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten, kunnen ze immers vanzelfsprekend niet optreden, temeer daar het indienen van een klacht ook tot doel heeft om toekomstige problemen te voorkomen. Overigens kaartte u de door u beweerde omkoping van één politieagent in Kamëz door de broer van I.G. niet aan bij de Albanese autoriteiten (CGVS, p. 13-14; p. 18), hoewel uit de hieronder geciteerde informatie blijkt dat hiertoe wel mogelijkheden zijn. Voorts dient ook nog opgemerkt dat ook uw vader geen beroep deed op de hulp van de Albanese autoriteiten met betrekking tot de aanwezigheid van Ga.G. in de wijk waar uw vader woont (CGVS, p. 15), dit omdat de politie toch niet geïnteresseerd zou zijn. Wederom kan aangestipt worden dat, indien men de autoriteiten niet op de hoogte stelt van problemen, deze uiteraard ook niet kunnen optreden. Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politievrije en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-

generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn.

Betreffende uw opmerking dat u geen vertrouwen heeft in de Albanese autoriteiten omwille van de heersende corruptie – u stelde meermaals dat met geld alles geregeld kan worden (CGVS, p. 14-15; p. 18-19) – , blijkt uit de beschikbare informatie dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt, werd het wetgevend kader versterkt en werd een nationale coördinator voor corruptiebestrijding aangewezen. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam, in tegenstelling tot uw blote beweringen, toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. In casu verwijst u naar een bloedwraakmoord die in april 2018 in Tirana is gepleegd. Het slachtoffer had tevergeefs in Zweden een verzoek om internationale bescherming ingediend en was nog maar pas in Albanië teruggekeerd nadat de autoriteiten zijn veiligheid hadden gegarandeerd (CGVS, p. 16-17). U legde tevens verschillende YouTube filmpjes neer, die geen verband hebben met uw persoonlijke situatie, maar waaruit blijkt dat er moorden in Albanië gepleegd worden. Er kan worden vastgesteld dat deze informatie de inhoud van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en toegevoegd aan het administratieve dossier, niet kan weerleggen en niet kan besluiten tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval, zoals reeds hierboven werd aangestipt. U heeft immers naar aanleiding van uw beweerdde problemen nooit klacht ingediend. Overigens kan nog gewezen worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie betreffende de recent in april 2018 gepleegde door u vermelde (bloed)wraakmoord waaruit blijkt dat de Albanese politie de vermoedelijke moordenaar heeft geïdentificeerd, dat ze alles in het werk gesteld heeft om hem te vatten en dat hij uiteindelijk in Kosovo werd gearresteerd.

Uw overige documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en uw nationaliteit.”

2.3.8. Waar in het verzoekschrift gemeend wordt dat *“de verwerende partij reeds tijdens de vorige asielaanvraag de waarachtigheid van de problemen van de verzoekende partij niet uitsloot”*, berust dit kennelijk op een verkeerde en/of selectieve lezing van deze beslissing. Uit de beslissing van 5 juni 2018, in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming, blijkt immers duidelijk dat geen geloof werd gehecht aan verzoekers aangehaalde asielrelaas gezien zijn laattijdige asielaanvraag en zijn tegenstrijdige verklaringen over het incident in een café in Tirana en over de datum en plaats van vertrek. De commissaris-generaal was verder van oordeel dat, zelfs indien nog geloof kon worden gehecht aan de beweerde problemen met Ga.H., *quod non in casu*, verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat hij voor de door hem aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie hij nooit enig probleem had gekend (persoonlijk onderhoud, p. 5).

2.3.9. De Raad stelt vast dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, gezien verzoeker slechts zijn verklaringen herhaalt betreffende vrees voor Ga.G., de broer van zijn vriendin I.G. (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 1.1, 2.3, 2.4, 2.5, 2.7). De loutere volharding in zijn reeds eerder aangehaalde asielmotieven kan voorgaande beoordeling geenszins in een ander daglicht stellen.

2.3.10. Verzoekers verwijzing naar YouTube-video's die de onveiligheid in zijn land zouden aantonen, ter ondersteuning van zijn tweede verzoek om internationale bescherming (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 3.1), betreffen volgens zijn verklaringen de algemene situatie in Albanië die - net als de neergelegde video's in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming - geen betrekking hebben op zijn persoonlijke situatie of problemen. Dergelijke video's (*“Zodat jullie ook kunnen zien hoe onveilig Albanië is.”*; schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 3.1) kunnen bovenstaande concrete vaststellingen aangaande zijn individuele vrees dan ook niet ondermijnen en tonen geenszins aan *“dat haar probleem in Albanië wel degelijk reëel is en dat er geen bescherming door de politie mogelijk is”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

2.3.11. De stelling in het verzoekschrift dat het administratief dossier *“geen enkele info over de beschermingsmogelijkheden in Albanië”* bevat, hoewel de *“verwerende partij normaliter het probleem van bloedwraak in Albanië”* erkent en *“ook andere bronnen”* dit bevestigen, wordt niet gevolgd. Vooreerst kan verzoeker ter terechtzitting niet verduidelijken waarom zijn beweerd dispuut met Ga.G. zou kaderen in de door de Kanun-bepaalde bloedwraak en derhalve meer zou zijn dan een gemeenrechtelijk en interpersoonlijk probleem. Verder stelt de Raad vast dat het administratief dossier in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming wel degelijk informatie bevat over *“de beschermingsmogelijkheden in Albanië”*, waarop hij zich voor zijn gemeenrechtelijk probleem zou kunnen beroepen. Zo bespreekt de *“COI Focus: Albanië: Algemene situatie”* van 12 januari 2017 het rechtssysteem, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de strijd tegen corruptie, de detentieomstandigheden, het antidiscriminatiebeleid, de ombudsman en NGO's en internationale organisaties die rechtsbescherming bieden, alsook de bloedwraak. De *“COI Focus: Albanië: Beschermingsmogelijkheden”* van 4 juli 2014 gaat in op de Albanese politie, het rechtswezen, de ombudsman, de Commissaris voor bescherming tegen discriminatie, NGO's, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa en de mogelijkheden tot het indienen van een klacht tegen de politie. Het dossier bundelt verder nog algemene rapporten over de strijd tegen politiecorruptie, over de mensenrechten en over de veiligheid in Albanië (*“Albania: The Albanian State Police (ASP), including its structure and locations; police corruption; police misconduct; procedures to submit a complaint against police and responsiveness to complaints (2011-2015)”* van 15 september 2015, *“Albania 2016 Report”* van de Europese Commissie van 9 november 2016, *“Albania 2015 Human Rights Report”* van de United States Department of State van 2015 en *“Albania Anti Corruption Institutional Framework”*), artikelen over Albanese politieacties (*“Police gives two names of suspects who killed Elton Cico”* van 25 mei 2016, *“International Drug Traffic Network Destroyed, 38 Arrested - 31 Albanians”* van 27 mei 2016, *“Burned Bus in Kruja, Driver Arrested”* van 26 mei 2016 en *“Weapons and Ammunition Seized, One Arrested”* van 1 juni 2016), artikelen betreffende de strijd tegen terrorisme in Albanië (*“Albania Imam Followers Rebuff Terrorism Conviction”* van 13 december 2010, *“Albania has improved its fight against money laundering and financing of terrorism”* van 8 september 2016 en *“Albania, Kosovo Keep ISIS Suspects Behind Bars”* van 8 november 2016), artikelen over initiatieven voor betere rechtsbescherming en tegen corruptie (waaronder *“Albania Hopes Cameras Will Make Police Behave”* van 4 februari 2016, *“OSCE Launches Nationwide ‘Justice without Delays’ Initiative in Albania”* van 25

mei 2016, *"Two Prosecutors arrested on graft changes"* van 3 december 2015, *"Parliament approves decriminalization law in near-unanimous vote"* van 21 december 2015, *"Albania Parliament Bans Criminals From Politics"* van 18 december 2015, *"Judge and His Son Arrested on Corruption Charges"* van 3 mei 2016, *"Albanian Mayor Arrested Amid Sex Scandal"* van 17 mei 2016, *"Mystery 'Electronic Device' Sparks Albania Wiretap Claims"* van 18 mei 2016, *"Albanian Officials Reveal Past Crime Convictions"* van 23 mei 2016 en *"Unlimited Imprisonment Security Measure for Judge Ibrahim Hoxha"* van 25 mei 2016). Tevens voegde de commissaris-generaal bij het administratief dossier, in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming, krantenartikelen over de moord op een uit Zweden teruggekeerde Albaniër in april 2008 - waarnaar verzoeker verwees - en over het optreden van de Albanese politie.

2.3.12. De verwijzingen in het verzoekschrift naar een artikel van Het Laatste Nieuws en een artikel van de Volkskrant en het feit dat verzoeker afkomstig zou zijn van Noord-Albanië *"waar eerwraak volgens de verwerende partij nog zeer vaak voorkomt"*, zijn niet dienstig gezien verzoeker niet aantoont dat hij verwikkeld is in een bloedwraak volgens de Kanun. Bovendien, zelfs indien verzoeker toch dergelijke problemen zou hebben gekend, waaraan *in casu* geen geloof wordt gehecht, of in de toekomst zou kennen, maakt verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, met wie hij nooit enig probleem had gekend, gelet op voorgaande objectieve informatie over de beschermingsmogelijkheden in Albanië.

2.3.13. Verzoekers stellingen ter terechtzitting dat hij geen informatie meer heeft van/over I., het meisje dat nochtans de aanleiding van zijn problemen is, en ook niet weet of zij intussen met iemand anders gehuwd is, tonen een fundamenteel gebrek aan belangstelling aan van verzoeker dat slechts het gebrek aan enige actuele vrees in zijn hoofde kan bevestigen.

2.3.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.3.15. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men zich bij de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Men moet met andere woorden voor een beslissing staan waarvan men nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De bestreden beslissing staat geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop ze steunt. Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

2.4. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK